

[Rahbæk Møller]

re til stede, skal jeg nemlig oplyse, at vi vil se meget velvilligt på forslaget under udvalgsarbejdet. Vi er opmærksomme på, at der er nogle problemer i forbindelse med manglende klageadgang og i forbindelse med, at de årlige omvurderinger ikke kan dække alle detaljer. Men som sagt vil vi se positivt på lovforslaget i udvalget.

Skrumsager Skau (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, ikke kan være til stede, skal jeg i overensstemmelse med hans udkast til ordførertale sige, at Venstre støtter forslaget.

Glistrup (FP):

Da Fremskridtspartiet var minus 15 år gammelt, gik vi kraftigt imod disse store mastodontalmindelige vurderinger, og den holdning har vi fastholdt i de 31 år, der siden er forløbet. Derfor kan man forstå, at vi ikke kan være enig med den konservative oppositionspolitiker, der kritiserede ministerens forslag og ville have det ændret. Vi er rede til at stemme for det forslag, fuldstændig som det er fremsat.

Ministeren nævner noget om, at der er forbundet en besparelse på 60 mio. kr. over 2 år med gennemførelsen af hans forslag, men i virkeligheden er besparelsen jo formentlig på det dobbelte, for samfundsøkonomisk er det ikke bare det bøvl, man har inden for den offentlige sektor, man undgår, men også alt det besvær, man har inden for den private sektor kombineret med disse store vurderingsmanøvrer, som man altså foretager med nogle års mellemrum.

Når fru Pia Gjellerup var lidt bekymret over, hvorvidt der var tale om nogen reel besparelse, kan man sige: Det her er den mest reelle besparelse, som man næsten kan tænke sig, nemlig at den væsentligste samfundsøkonomiske ressource, nemlig arbejdskraften, bliver fritaget for at skulle beskæftige sig med sådan nogle i sig selv golde papirting som at beskæftige sig med vurderinger.

Så kan man selvfølgelig spørge, om det ikke betyder, at der er nogle, der uretfærdigt kommer til at betale noget mere i skat. Det er næppe tilfældet. Erfaringen synes at have vist, at de automatiske reguleringer, som vi nu har kendt siden hr. Lykketofts dage som skatteminister, faktisk fungerer ganske godt, og det er således, at der stort set er nogenlunde rimelig accept af

det, det fører til. Som sagt også af tidligere ordførere, og som det fremgår af forslagets egne bemærkninger, kan man formedelst en ganske ubetydelig gebyrbetaling i forhold til, hvad det kan dreje sig om, hvis man synes, ens ejendom er helt forrykt vurderet, få en individuel vurdering. Man kan selvfølgelig sige, at millimeterretfærdighed er det ikke, men jeg er da lige ved at sige, at vi skal være taknemlige for det, for er der noget, der har været dyrt for Danmark, er det dogmet om millimeterretfærdighed.

På den ene side er der nogle, der er glade for en høj vurdering, fordi de så kan belåne deres ejendom noget mere; på den anden side er der nogen, der gerne vil have en lav vurdering af hensyn til, at de hører til i gruppen af formueskattebetalere, en gruppe, der nu antagelig bliver meget mindre, så det problem ikke er særlig stort.

Derimod tror jeg ikke rigtig, at der er noget kød på fru Pernille Sams' to andre skatter. Grundskyld er stort set efterhånden udelukkende kommunal. Som man udregner grundskyldpromillen i kommunerne, vil det nogenlunde blive det samme, om man har det ene eller det andet niveau for vurderingen. Med hensyn til problemet om lejeværdi af egen bolig er det vel stadig væk sådan, at det, der, om man så må sige, er i sparekassen fra tidligere år i form af, at man har indregnet, at man ikke har kunnet lade lejeværdien stige nok, betyder, at man betaler mindre i lejeværdiskat. Det lyder måske besynderligt for dem, der plages af at skulle betale en høj lejeværdi, men rent faktisk er situationen den, at vel langt de fleste ejere af fast ejendom, af enfamiliehuse, betaler mindre i lejeværdiskat, end lovgivningens hovedregler i og for sig skulle føre til, fordi man siger, at tilpasningen til værdistigningerne skal ske i et vist langsommere tempo efter nogle i øvrigt ganske komplicerede regler, som skatteministeren i sommer lod komplicere yderligere, hvad vi dog heldigvis endnu ikke har set fra ham. Hvad han kom med af forslag, det var sådan noget, der hed nr. 1 i forenklingsspakken.

Men alt i alt er situationen vistnok den, at i relation til en yderligere forøgelse af det urimeligt store skattetryk, der kan være tale om, er det meget, meget begrænsede ulykker, der er forbundet med dette forslag. Alt taget i betragtning er vi dronningens loyale opposition i denne sag og stemmer ja til forslaget.